

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

(محمودرویش پور)

فرستنده: جهانگیر محبی

۲۷ نومبر ۲۰۱۱

توطئه جنگ علیه ایران را درهم شکنیم

ما سرمایه داران برای حل بحرانهای خود همواره به ایجاد جنگهای منطقه نی نیازمندیم

بیانیه کنشگران سیاسی، اجتماعی، مدنی و فرهنگی داخل ایران پیرامون خطر حمله نظامی به ایران

آزیر جنگ را چه کسانی به صدر می آورند ؟ صلح اعتراف آشکار به حقیقت است با خیل کشته گان چه کردید؟

۱- جنگ مخوفترین ترین پدیده‌ای است که انسان از گذشته تاکنون با آن روبرو شده است. در جامعه ما هنوز سایه شوم جنگ ۸ ساله باعراق بر سر زندگی میلیون ها تن از ایرانیان سنگینی می‌کند. هنوز خاطرات آزرهای قرمز، پناهگاه‌های نمور، خاموشی‌های شبانه، پیکرهای بی نام، دست و پاهای قطع شده، مادران بی فرزند، فرزندان بی پدر، قحطی و گرسنگی، آوارگان بی‌خانه و کاشانه و دهها تصویر دهشتناک دیگر، در گوشه گوشه ذهن تک تک ما، چه پر رنگ و چه کم رنگ ، چه همچون کابوس شبانه و چه همچون بیم همیشگی روزانه سنگینی می کند .

۲- در چند سال اخیر رسانه‌های مسلط سعی کرده‌اند جنگ را به یک بازی کامپیوتری و بیان تصویری آن در رسانه‌ها فروبکاهند. یک نقطه قرمز از صفحه رادار هواپیماهای فوق پیشرفته ناتو شروع به چشمک زدن می‌کند، و سپس یک انفجار به ظاهر کوچک. این تصویری از جنگ است که هر رسانه ها به مخاطبان خود تلقین می‌کنند. اما واقعیت بسیار زشتتر و خون آلودتر است. قطعاً اینجا فقط داستان انفجار یک نقطه قرمز در رادار هواپیما نیست. داستان نابودی خانواده‌ای است که شاید سر سفره غذا در طرابلس نشسته باشند. یا سربازان خسته ای که به اجبار در یک مرکز نظامی در بغداد نگهداری می‌شوند، یا مدرسه ای که کودکان یوگسلاوی در آن درس می خوانند و یا یک بازار محلی پر از زندگی و رفت و آمد در محله های کابل یا هر چیز دیگری که تا چند لحظه قبل زندگی در آن جاری بوده است و اکنون تبدیل به تلی از خاکستر شده است. این واقعیت کثیف را باید عریان تر از همیشه جلوی چشمان مخاطب قرار دهیم. **تا کراهت جنگ را نشان داده باشیم .**

۳- جنگ به هر بهانه ای مذموم است. نه دموکراسی از دهانه توپ‌های جنگی انتلاف بر ضد عراق در آمد، نه حقوق بشرنشسته در جنگنده‌های ناتو بر فراز طرابلس به پرواز در آمد، نه آزادی با پیک موشک‌های دوربرد امریکا برای افغان‌ها به ارمغان آمد. در این شرایط با توجه به تجربه های گذشته، ما به هیچ عنوان و تحت هیچ عنوانی جنگ را نمی پذیریم. آن هم در شرایطی که یک جنبش اجتماعی فراگیر و ریشه ئی در سرتاسر جهان و منطقه و ایران در جریان است. دخالت نظامی تنها دست آویزی است برای حاکمیت‌های غیر دموکراتیک تا بار دیگر از آب گل آلود جنگ ماهی بگیرند و با "بحرانی" اعلام کردن شرایط، بار دیگر به سرکوب هرچه شدیدتر جنبش‌های مردمی و خواست‌ها و مطالبات به حق آن‌ها بپردازند. تنها مقایسه‌ای ساده بین تجربه افغانستان و عراق، با تجربه تونس و مصر می‌تواند واقعیت را برای ما آشکار میکند.

۴- ماهیت ذاتی جنبش مردم ایران در چندسال اخیر بر این اصل اساسی استوار بوده است که مردم درون ایران خواستار آن هستند تا سرنوشت خودشان را با دست‌ان خود و در صحنه عینی مبارزه تعیین کنند. آن‌ها نمی‌خواهند هیچ قدرت داخلی و خارجی قیم شان باشد و برای آنان و به جای آنان تصمیم بگیرد. در نتیجه هرگونه دخالت خارجی خصوصاً از جنس نظامی اش با این ماهیت در تضاد بنیادین قرار دارد. تمام کسانی که به هر نام و در هر جایگاهی برای بمب افکن‌های ناتو و امریکا کف و سوت بکشند دیگر در کنار مردم ایران جایگاهی نخواهند داشت و باید به صراحت به آنان گفت خط شما از خط منافع مردم جدا گشته است. آزرهای قرمز جنگ را تنها کسانی به صدا در می‌آورند که می دانند در آینده ای که مردم ایران، بعد از پروسه مبارزاتی‌شان و به توان و نیروی خود خواهند ساخت، هیچ جایگاهی نخواهند داشت. آری. تنها کسانی از جنگ استقبال می‌کنند که به قدرت مردم برای تغییر سرنوشت خویش امیدی ندارند و حیات خود را در بحران آفرینی جست و جو می کنند.

۵- با این همه مردم ایران به طور قطع از همراهی و حمایت‌های انسان‌های صلح طلب، آزادی خواه و تحول‌گرا در سرتاسر جهان از وال استریت گرفته تا خیابان‌های اروپا و کشورهای عربی استقبال می‌کنند. مردم ایران خود را همراه و در کنار تمامی مردم آزادی‌خواه و برابری‌طلب دنیا می‌دانند که برای ساختن "جهانی دیگر" تلاش می‌کنند.

۶- ما امضاء کنندگان این بیانیه بر این باوریم که راه انداختن جنگ و دمیدن بر آتش آن از طرف نظام سرمایه‌داری جهانی به سرکردگی ایالات متحده و حامیان داخلی‌اش، فقط به ضرر جنبش اجتماعی و اصیل مردم ایران است. جنگ و شرایط بحرانی حاصل از آن نه تنها پایه دیکتاتوری‌ها را تضعیف خواهد کرد، بلکه بهترین بهانه برای سرکوب این جنبش‌های اجتماعی و کنشگران آن و همچنین بستری برای به قدرت رسیدن نیروهای وابسته و غیردموکراتیکی است که حیات خود را در جنگ، بحران و سرکوب جست و جو می‌کنند

امضاءکنندگان بیانیه:

یونس آبسالان(نویسنده و کارگردان)، رضا اسد آبادی (روزنامه نگار)، امیر عباس آذرم وند (فعال سیاسی)، کمال اطهاری (اقتصاددان)، مهرنوش اعتمادی (فعال مدنی)، امیر امیرقلی (فعال حقوق بشر)، مریم امیری (مترجم)، مریم امیری (فعال حقوق زنان)، محمد امینی (فعال سیاسی)، شهلا انتصاری (فعال اجتماعی)، الناز انصاری (روزنامه نگار)، آیدا اورنگ(روزنامه نگار)، سولماز ایکندر(روزنامه نگار و فعال مدنی)، محمد جواد باستانی کیا(اقتصاد دان)، خسرو باقری (مترجم)، عماد برقی (فعال دانشجویی)، منوچهر بصیر(نویسنده و مترجم)، سیمین بهبهانی (شاعر)، سهند بنی کمالی (پژوهشگر)، نسیم بنی‌کمالی(فعال مدنی)، بابک پاکزاد (مترجم و روزنامه نگار)، هادی پاکزاد (نویسنده و روزنامه‌نگار)، محسن پریزاد (فعال اجتماعی)، یاشار پورخامنه (فعال اجتماعی)، هایده تابش(فعال مدنی)، علی رضا جباری (نویسنده و مترجم)، حمید جعفری (نویسنده و شاعر)، اسماعیل جلیلود (فعال دانشجویی)، پیمانہ جمشیدی (نویسنده)، نزهت حافظی سمنانی (ازمادران جان باختگان ۶۷)، آیدین حلالزاده (فعال دانشجویی)، ناهید خیرابی (روزنامه نگار)، مینو حبیبی (فعال حقوق کودک)، سعید حسن زاده (فعال سیاسی)، اختای حسینی (فعال مدنی)، وحید حلاج (فعال دانشجویی)، مژگان حمزه لو (فعال مدنی)، مهین خدیوی (ناشر و شاعر)، مزدک دانشور (روزنامه نگار)، روزبه درنشان (فعال اجتماعی)، ترانه راد (فعال اجتماعی)، پروانه راد (فعال اجتماعی)، فریبرز رئیس دانا (اقتصاددان)، کاوه رضایی شیراز (فعال مدنی)، صادق رضائی گیگلو (فعال دانشجویی)، زهره روحی (پژوهشگر)، گلناز روحی (فعال فرهنگی)، محمد علی رجائی (نویسنده و مترجم)، اردشیر زارعی قنواتی (روزنامه نگار)، ناصرزرافشان (حقوق‌دان)، مریم زندی (فعال مدنی)، کاوه سرمست (اقتصاددان)، حسام سلامت(مترجم و ویراستار)، سعید سلطانی (شاعر)، میرجواد سید حسینی (مترجم)، روحی شفیعی(نویسنده و مترجم)، صادق شکیب (فعال اجتماعی)، فواد شمس (روزنامه نگار)، پروانه شمیرانی (فعال اجتماعی)، سعید شیرزاد (فعال اجتماعی)، خسرو صادقی بروجنی(پژوهشگر)، سید علی صالحی (شاعر)، مازیار صالحی (فعال اجتماعی)، وحید صباغی (فعال مدنی)، پرویز صداقت (پژوهشگر و مترجم)، سید محمد صدرالغروی (پژوهشگر)، سیامک طاهری (روزنامه نگار)، کاظم طاهری (فعال اجتماعی)، مرتضی طاهری (اقتصاد دان)، مصطفی طاهری (فعال فرهنگی)، پویش عزیزالدین (فعال مدنی)، افشین عزیزی (عکاس)، یاسر عزیزی (فعال اجتماعی)، علی عطاپور(اقتصاد دان)، محمدعلی عموی (فعال سیاسی)، محمدغزنویان (فعال اجتماعی)، کاظم فرج الهی (فعال کارگری)، آزاده فرقانی (مشاور اجتماعی)، میلاد فدائی اصل (خبرنگار)، نیوشا فدائی (مدرس دانشگاه)، صادق فقیرزاده(فعال سیاسی)، نوشین کشاورز نیا (فعال حقوق زنان)، کیمیا کورس (فعال

حقوق کودک)، روزبه گرجی بیانی (فعال اجتماعی)، محمد مالجو (اقتصاددان)، مریم محبوب (ویراستار)، مهدی محمودی (فعال سیاسی)، سعید مدنی (پژوهشگر اجتماعی)، سمیرا مرادی (روزنامه نگار)، فرشید مقدم سلیمی (پژوهشگر اجتماعی)، منیژه منجم عراقی (نویسنده)، پژمان موسوی (روزنامه نگار)، وحیده مولوی (فعال حقوق زنان)، محترم میر عبدالله یانی (ناشر)، ناهید میرحاج (فعال زنان)، شیوا نظر آهاری (فعال مدنی)، ارشیا نوری (فعال اجتماعی)، امیر نیما (فعال دانشجویی)، لعبت والا (شاعر)، الهام هومین فر (فعال مدنی)، امیر یعقوب علی (فعال مدنی)، احمد یوسف پور (فعال اجتماعی)، عنایت یوسف پور (فعال اجتماعی)، منور یوسف پور (فعال اجتماعی)

یکشنبه، ۲۹م آبان ۱۳۹۰

Antiwar2011@gmail.com

یادداشت:

جا دارد بلافاصله بیفزائیم که نظر مطرح شده در سطور بالا و پخش آن از طرف پورتال، به هیچ صورت نباید به معنای انطباق این تفکر با اهداف و خط مبارزاتی پورتال یک سان تلقی گردد. چه به همان اندازه که ما مخالف جنگهای غیر عادلانه و تجاوز گرانه از نوع اشغال افغانستان، عراق و لیبیا هستیم و وظیفه خود می دانیم تا علیه آن موضع گرفته نگذاریم تا امپریالیزم جنایت گستر آمریکا و شرکاء باز هم تالاب های خون دیگری به راه بیندازند، به همان اندازه و حتا بیشتر از آن طرفدار و حامی جنگهای عادلانه از قبیل جنگهای آزادیبخش و انقلابات ملی دموکراتیک و سوسیالیستی بوده، نقش قهر انقلابی را در تکمیل موفقانه همچو روند هائی اجتناب ناپذیر می دانیم.

با کمال محبت

اداره پورتال AA-AA